

Skärgårdspolitiskt program och redovisning av uppdrag att utreda fraktbidragets konstruktion

Skärgården och dess invånare är beroende av verksamhet som landstinget ansvarar för. En fungerande infrastruktur är en grundläggande förutsättning för tillväxt och arbete i skärgården. Närvaron och möjligheterna till sjukvård är lika betydelsefull.

Den rödgröna majoriteten i landstinget har genom sin politik motverkat en mer positiv utveckling av skärgården. Tydligast är det i fallet med sommarhelikoptern som dragits in. Akuttransporterna från skärgården har alltså försämrats. Majoritetens negativa inställning till en ökad mångfald av vårdgivare slår också hårt mot skärgården, där behovet av små och fristående vårdgivare är stort för att klara tillgängligheten.

Många olika aktörer ansvarar tillsammans för olika delar av skärgårdens förutsättningar att utvecklas. Skärgården är beroende av att omlandet har en positiv ekonomisk utveckling. Om kommunerna i vår region har god tillväxt kommer det också skärgården till del. Förutsättningarna för arbete och vardagsliv förbättras av att regionen växer. Det är därför nödvändigt att politiken inriktas på arbete och tillväxt. Staten bedriver genom sin politik klappjakt på många skärgårdsbor. Fastighetsskatten motverkar utveckling av hela regionen, även skärgården.

Vägverket ansvarar för nationella vägar och vägfärjor, kommunerna ansvarar för kommunala vägar, privata vägföreningar för privata vägar (som erhåller statliga bidrag) och landstinget genom SL och WÅAB.

Vi konstaterar att ett skärgårdspolitiskt program för Stockholms läns landsting har sina begränsningar. Programmet avser att diskutera de verktyg som landstinget förfogar över. I sammanhanget är det bara en del av de många verktyg som finns tillgängliga.

Den kritik som riktats mot programmet och utvecklingsplanen avseende skärgården utgår i hög grad från att kopplingen till berörda människor och kommuner är för svag. Vi delar den uppfattningen.

Det är på den kommunala nivån invånarnas behov kan fångas upp och kanaliseras på bästa sätt. Stockholms läns landsting är en mycket stor organisation, och i förhållandet

med många skärgårdskommuner, som dessutom ofta är små, skapar det svårigheter. I mötet mellan det storskaliga och det småskaliga tydliggörs ofta konflikter som blir svåra att lösa. Dialogen är därför mycket viktig.

Många remissinstanser pekar på uppifrånperspektivet i skärgårdsprogrammet. Det förekommer synpunkter om att processen med programmet leder till att synpunkter inte blir hörda. Vidare menar såväl SIKO som företagarorganisationerna att förutsättningarna för företagande och utveckling inte korrekt beskrivs i programmet.

Landstingets möjligheter att i realiteten förändra många av de synpunkter som framkommit är obefintliga, eftersom landstinget inte har beslutanderätt över sådana frågor som företagandets villkor eller Vägverkets prioriteringar.